

Abstrakt

Tato disertační práce se zabývá dekoracemi barokního divadla na území České republiky v 18. století a zpracováním zejména jejich návrhů v návaznosti na šlechtické rody. Časový rozsah je vymezen působením rodiny GalliBibienů až po tvorbu Josefa Platzera. Dekorace zámeckého divadla jsou uvedeny na pozadí rakouských a italských vlivů, které přímo ovlivňovaly české prostředí a vzájemnou provázanost s dalšími barokními divadly v evropských městech. Dekorace zámeckého divadla uvádím na pozadí zahraničních vlivů (vídeňských a italských), které přímo působily na české prostředí a vzájemné provázanosti s dalšími barokními divadly v evropských městech. V této souvislosti se nabízí otázka, která se stala jednou z hlavních linií práce, a to jestli existovala čistě česká jevištní tvorba ovlivněná evropským divadelním uměním anebo se jednalo o uplatňování vídeňských a italských vzorů na českém území. A jestli se tak může mluvit o „českém jevištním umění“ anebo obecněji o středoevropském jevištním výtvarnictví. Od počátku byla práce koncipována tak, aby vyzdvihla ty nejlepší příklady v dané problematice.

Ve své práci se nesnažím pojmout kompletně dílo všech známých umělců (scénografů), ať již českých či zahraničních, kteří se scénické tvorbě na území České republiky věnovali, ale zaměřuji se jen na některé příklady, jež výrazně ovlivnily divadelní produkci. Na základě srovnání situace v různých částech dnešní České republiky poukazují na vývoj a vzájemné ovlivnění jednotlivých zámeckých scén a výměnu umělců. V dnes již nedochovaných divadlech, tak můžeme pracovat s domněnkou jisté kvality, zakládající se na jménu autora a tedy i s celkovou důležitostí, které divadlo mělo či jakého se snažil majitel šlechtického sídla dosáhnout. U některých konkrétních příkladů jsem se zabývala autorství či důvodům, proč polemizuji s původním připsáním.

V takto vymezeném projektu jsem sledovala téma prostřednictvím dochovaných příkladů, na nichž jsem poukázala na postavení divadla u nás. Skrze rozdíly ve vývoji a mírou zaměstnanosti českých a zahraničních umělců jsem nasbírala informace. V práci jsem se tudíž zaměřila na problematiku i z pohledu umělců, kteří se podíleli na tvorbě dekorací. Díky tomu je možné ohodnotit míru účasti zahraničních scénografů v porovnání s domácími a zvláště jejich vzájemnou

hierarchii. Přínosná je tím, že se snaží představit problematiku úzce zaměřenou na zámecké divadlo, avšak pojmout toto téma více komplexně, a to na několika konkrétních příkladech. Předkládá také první souhrnnější výběr jevištních návrhů souvisejících s produkcí na šlechtických sídlech, který kombinuje kresby známé již z 20. století s nově nalezenými a popsány.